

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 21 października 2013 r. (21.10)
(OR. en)**

15104/13

**CONOP 130
CODUN 53
COARM 149
RELEX 939
COCON 54
VISA 211
FRONT 156
COTER 137
COMER 239
RECH 467
EDUC 397
ATO 122
UD 267
FIN 666
TRANS 542**

WYNIKI PRAC

Od:	Rada
Data:	21 października 2013 r.
Nr poprz. dok.:	14748/13 CONOP 125 CODUN 50 COARM 146 RELEX 914 COCON 46 VISA 205 FRONT 147 COTER 128 COMER 232 RECH 454 EDUC 390 ATO 111 UD 258 FIN 626 TRANS 525
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie zapewnienia kontynuacji skutecznej polityki UE w odpowiedzi na nowe wyzwania związane z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia (BMR) i systemów jej przenoszenia

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady w sprawie zapewnienia kontynuacji skutecznej polityki UE w odpowiedzi na nowe wyzwania związane z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia (BMR) i systemów jej przenoszenia w wersji przyjętej przez Radę 21 października 2013 r.

**KONKLUZJE RADY W SPRAWIE
ZAPEWNIENIA KONTYNUACJI SKUTECZNEJ POLITYKI UE W ODPOWIEDZI NA
NOWE WYZWANIA ZWIĄZANE Z ROZPRZESTRZENIANIEM BRONI MASOWEGO
RAŻENIA (BMR) I SYSTEMÓW JEJ PRZENOSZENIA**

- Nowe kierunki działania Unii Europejskiej w zwalczaniu rozprzestrzeniania broni masowego rażenia (BMR) i systemów jej przenoszenia zostały przyjęte przez Radę w grudniu 2008 r., a w dniu 13 grudnia 2010 r. przedłużone na kolejne dwa lata przez Radę do Spraw Zagranicznych.
- Nowe kierunki działania pozwalają na stworzenie konkretnych ram dla zbiorowego dążenia UE do walki z proliferacją, co umożliwia skupienie wysiłków państw członkowskich i instytucji europejskich na ambitnych działaniach, takich jak przegląd i wzmocnienie naszych kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania, stworzenie europejskich szkoleń z zakresu walki z rozprzestrzenianiem BMR, wzmocnienie kontroli konsularnych i naukowych, a nawet utworzenie sieci specjalistycznych ośrodków analitycznych poświęconych tym zagadnieniom.
- Wiele jednak pozostaje do zrobienia, zanim UE osiągnie w pełni wydajne, zbiorowe podejście do walki z rozprzestrzenianiem BMR.
- Zagrożenie związane z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia opisane w europejskiej strategii bezpieczeństwa z roku 2003 nie zmniejszyło się i stanowi coraz większe ryzyko dla unijnego środowiska bezpieczeństwa. Przybiera ono nowe wymiary, z którymi łączą się wyzwania; na te wyzwania UE musi skutecznie reagować: nowe narzędzia komunikacji pozwalające na łatwiejsze zdobycie szczególnie chronionych informacji i wiedzy fachowej przez podmioty zajmujące się proliferacją; nowe szlaki proliferacji; oraz szybki rozwój nauki i technologii, który ułatwia projektowanie broni masowego rażenia.

- Aby stawić czoła tym zmieniającym się i nowym wyzwaniom, Rada opracowała następujące konkluzje i prosi wszystkie odpowiednie podmioty instytucjonalne w UE i w państwach członkowskich o podjęcie skutecznych działań w celu realizacji poniższych celów, tak aby w ciągu dwóch lat mogły przedstawić sprawozdanie z ich wykonania:
 1. Skuteczna ochrona – w UE – dostępu do szczególnie chronionych umiejętności i wiedzy fachowej z zakresu proliferacji, tak aby zapewnić pokojowe wykorzystanie tych umiejętności i wiedzy, szczególnie poprzez:
 - dalsze wzmocnienie współpracy i kontroli konsularnych;
 - dalsze wzmocnienie ochrony naszych zasobów naukowych i technicznych przeciwko niezamierzonym transferom szczególnie chronionych technologii i wiedzy fachowej, co dotyczy też produktów podwójnego zastosowania;
 - zwiększenie świadomości w kręgach naukowych, uniwersyteckich i przemysłowych, w tym poprzez intensywniejsze działania komunikacyjne i informacyjne.
 2. Reagowanie na nowe szlaki proliferacji poprzez dalsze:
 - wzmacnianie przepisów ustawodawczych i przepisów dotyczących egzekwowania prawa w zakresie kryminalizacji działań związanych z proliferacją oraz zachęcanie do lepszej koordynacji i wspierania działań europejskich w tym zakresie;
 - zwiększanie woli politycznej i poszerzanie działań unijnych, w tym wymiana najlepszych praktyk, zgodnie z celami inicjatywy przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, ze szczególnym naciskiem na transport morski w basenie Morza Śródziemnego oraz, w razie potrzeby, wzmocnienie ram prawnych.
 3. Zajęcie się kwestią transportu służącego proliferacji, który nie przechodzi bezpośrednio przez terytorium UE, w tym dzięki:
 - lepszej kontroli finansowej, w szczególności poprzez proaktywne działania informacyjne w instytucjach finansowych i krajach trzecich, oraz usprawnienie mechanizmów współpracy, takich jak Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy OECD ds. finansowania proliferacji, aby zablokować transport BMR wykorzystujący europejskie waluty lub konta bankowe, ale nieprzechodzący fizycznie przez UE;

- zwiększeniu świadomości naszych partnerów spoza UE za pomocą różnych form współpracy międzynarodowej, w której UE bierze udział, w tym unijnej sieci centrów doskonałości z zakresu ochrony chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej (CBRN);
 - zwiększonej wymianie najlepszych praktyk, w stosownych przypadkach również w odniesieniu do bezpieczeństwa szczególnie chronionych informacji na temat BMR.
4. Reagowanie na szybkie zmiany w nauce, technice i łączności, które dają podmiotom zajmującym się proliferacją łatwiejszy dostęp do wiedzy fachowej i umiejętności niezbędnych do projektowania tej broni dzięki proaktywnemu dostosowywaniu aktów prawnych UE do walki z tym rozprzestrzenianiem, na przykład:
- regularne aktualizacje narzędzi walki z proliferacją (wykaz towarów zakazanych lub kontrolowanych) zgodnie z decyzjami podejmowanymi w ramach utworzonych ram traktatów międzynarodowych (konwencja o zakazie broni chemicznej (CWC), konwencja o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC), Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) / Komitet Zanggera, Poprawka do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych (aCPPNM), Międzynarodowa konwencja na rzecz walki z aktami terroryzmu jądrowego (ICSANT), międzynarodowe systemy kontroli eksportu (Grupa Australijska, Grupa Dostawców Jądrowych (NSG), Reżim Kontrolny Technologii Rakietowych (MTCR)), odpowiednich rezolucji RB ONZ (np. RB ONZ 1540) oraz, w stosownych przypadkach, przepisów krajowych;
 - wzmocniona kontrola eksportu, tak aby kontrolować zarówno materialne jak i niematerialne transfery technologii i informacji, które mogłyby zostać wykorzystane w rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i jej przenoszeniu, jak również aby zapobiec finansowaniu proliferacji i dostaw oraz aby zabezpieczyć materiały szczególnie chronione;
 - ciągłe wysiłki służące zapobieganiu wszystkim rodzajom ryzyka CBRN, w szczególności w oparciu o unijny plan działania z zakresu CBRN z roku 2009, oraz szacowanie potrzeb i bieżąca ocena realizacji tego planu, w tym analiza mocnych i słabych punktów aktualnie obowiązujących przepisów krajowych.

5. Dalsze prowadzenie i pogłębianie dialogu z krajami trzecimi na temat najważniejszych kwestii i obaw związanych z nieprolifracją.
 6. Kontynuowanie wsparcia UE dla działań Międzynarodowego Centrum Nauki i Techniki.
-